

❖Thăm Viếng Cảnh Đâu Khuyết Đà Thiên❖

Khi bay qua khỏi những vàng mây bao quanh hư không, Bản ni nhìn thấy một cảnh giới huy hoàng xinh đẹp. Trên những tầng mây Bạc là những cung Điện nguy nga làm bằng Bạc chiếu ánh sáng trắng trong hoa cả đôi mắt.

Ngài Văn Thù nhìn Bản ni cười nói:

“Đây là cảnh trời Tứ Thiên Vương tất cả cung Điện được làm bằng bạc, do đó ánh sáng trắng trong rực rỡ”

Các Chư Thiên cõi trời này thấy Bốn vàng Kim quang chiếu sáng trên hư không. Tất cả đều cúi đầu đảnh lễ. Bản ni thấy Chư Thiên cảnh trời Tứ Thiên Vương mặc những thiên y đủ màu sắc. Nam thì mang đai ngọc, nữ thì mang tràng hoa bằng ngọc bạch quang chiếu sáng vô cùng.

Ngài Địa Tạng nói:

“Cảnh giới này càng ngày càng đông Bản Vương rất vui mừng.”

Bần ni vội hỏi:

“Các Chư Thiên ở cảnh giới này có nhiệm vụ gì với người nhân thế?”

Ngài Địa Tạng đáp lời:

“Cảnh giới này được cai quản bởi Tứ Đại Thiên Vương. Đây là những vị Đại thần của Ngài Đế Thích Thiên Vương chủ cõi trời Đao Lợi. Vị Thiên Vương tên gọi Trì Quốc Thiên Vương cai quản cõi trời phương Đông. Vị Thiên Vương tên gọi Tăng Trưởng Thiên Vương thống lãnh Quỷ thần, Phi Đẳng Dạ Xoa cai quản Phương nam. Vị Thiên Vương tên gọi Quảng Mục Thiên Vương thống lãnh Địa tiên, Thiên Tướng Thiên Long cai quản phương Tây. Và sau cùng là Đa Văn Thiên Vương nhận chiếu chỉ của Ngài Đế Thích làm mưa và thời tiết Bốn mùa ở Hạ giới.

Bốn vị Thiên Vương này là anh em ruột chán cảnh vô thường nhân thế, phát tâm tu hành, khi lâm chung cả Bốn người đồng sanh về cảnh trời Tứ Thiên Vương được Ngài Đế Thích sắc phong làm Thiên Vương cai quản cõi Tứ Thiên Vương và có nhiệm vụ Hộ trì người tu hành chân chánh. Mỗi tháng vào ngày 14 và Rằm, Bốn vị Thiên Vương đồng hộ vệ Ngài Đế Thích tuần tra nhân thế. Nếu người Thế gian thường tu hành Bồ thí, Trì trai giới thì được Ngài Đế Thích ngợi khen ra sắc chỉ cho Bốn vị Thiên Vương làm mưa thuận gió hòa, thời tiết Bốn mùa tươi tốt giúp

sanh linh luôn an lạc vui vẻ. Bằng ngược lại nhân thế thường tạo ác, không biết tu hành chỉ ham mê tửu sắc, tham tài đắm vật thì bị hạn hán, mưa đá thời tiết thuận nghịch bất đồng khiêng cổ cây vạn vật khô héo và mọi người thường bất an và bệnh tật.”

Nghe xong Bản ni tán thán công đức của Tứ Đại Thiên Vương vô cùng.

Ngài Phổ Hiền xen lời:

“Nếu không bận việc Phật sự bên Cực Lạc thế giới, Bản tăng cũng muốn vào thăm cõi trời này”

Cả Bốn vị đồng nhìn nhau cười.

Cảnh trời Tứ Thiên Vương lần hồi nhỏ lại và mất hẳn. Bấy giờ Bản ni và Ba vị Đại Sĩ đang bay vào cảnh giới sắc đồ thắm, những đám mây ở đây tượng đủ hình và màu Hồng quang chiếu sáng.

Ấn hiện trong mây là Đền đài bằng ngọc đủ muôn màu xinh đẹp lạ thường. Giữa những Đền đài nhỏ có một Đền đài bằng ngọc, hồng quang chiếu sáng mấy tầng mây. Ngài Văn Thù chỉ Đền ngọc và nói với Bản ni:

“Đền đài ngọc báu đó là nơi Đế Thích thiên chủ cư ngụ gọi là “Hỷ Kiến Thành”. Các Chư Thiên tử, Thiên nữ ở cõi Trời này mặc những thiên y màu trắng tinh khiết. Trên đầu đội mào bằng ngọc có hoa tươi phát mùi hương thơm ngát ngào.

Chư Thiên ở cõi Trời này không làm cực khổ như người Thế gian. Ngài Đế Thích có một bình báu

to lớn dị thường. Trong bình báu này các Chư Thiên tùy ý thích mọi vật hiện đầy đủ lấy đem về để dành, ăn uống và tiêu xài.

Mỗi đèn ngọc của Chư Thiên đều có trồng cây mạn thù sa, mạn đà la, đủ màu sắc, hương hoa bay thơm ngát. Đặc biệt nơi vườn ngự uyển của Ngài Đế Thích có cây Ba lợi chất đa mùi thơm tinh khiết. Chư Thiên ngửi vào phiến não tiêu tan, tinh thần phơi phới. Mỗi năm vào tháng Tư cây Ba lợi chất đa trở hoa, các Chư Thiên đều tụ về vui chơi chung quanh, hết Ba tháng mới trở về Đèn ngọc của mình.

Đặc biệt cõi trời Đạo Lợi có loa cổ, loại loa này vô hình, nhưng khi mọi Chư Thiên ở cõi trời này chỉ lo hưởng dục không lo tu hành, Âm thanh loa cổ này vang dội trong hư không lên tiếng cảnh cáo. Chư Thiên cõi trời Đạo Lợi thọ mạng dài lâu. Khi nào gần chết đều có Năm tướng suy hao hiện ra báo điềm sắp mạng chung.

Mỗi tháng vào ngày 14, Rằm Ngài Đế Thích thường cùng Bốn Đại thần Tứ Đại Thiên Vương tuần du này Ngài đều có mang Đế Thích võng. Đây là một màn lưới báu có công năng bắt tất cả loài yêu quái, linh tinh, quỷ mỵ và la sát. Dân chúng theo đạo Bà La môn thường gọi Ngài là Thiên Đế”

Ngài Văn thù nói xong, Bàn ni cùng Ngài Phổ Hiền và Địa Tạng đều ca ngợi công đức của vị Thiên Đế này.

Chẳng bao lâu Đèn ngọc “Hỷ Kiến Thành” lặn nhỏ lại và mất hẳn.

Qua khỏi những vầng mây Hồng quang là cảnh giới Thiên cung vô cùng xinh đẹp, Đền đài to lớn hơn cõi trời Đạo Lợi, mây có Năm màu sắc bao quanh, cung Điện cõi trời này màu ngọc xanh biếc.

Ngài Phổ Hiền nhìn Bản ni nói:

“Đây là cõi trời Da Ma, tầng trời này chúng sanh tu Thập thiện và Bồ thí quên cả sanh mạng mới thọ sanh vào được Thiên chủ cõi trời Dạ Ma là người đạo cao, tuổi trọng được các Chư Thiên tử bầu lên cư ngụ trong “Bửu Trang Nghiêm Điện”. Chư Thiên nơi đây thọ mạng lâu dài hưởng sự vui sướng vô cùng.

Cõi Dạ Ma chư Thiên mặc thiên y màu xanh đội mũ “Vân Thiên” có những hoa tươi gắn chung quanh, thức ăn là những bánh mật hoa rất thơm ngon, làm bổ khỏe thân thể. Cõi trời này đặc biệt là hưởng phước nhân. Cõi Dạ Ma thiên do công đức sanh ra các thức ăn, nước uống đầy đủ, y phục nữ trang đều tùy ý nguyện mà thành tựu đầy đủ.

Ngài Phổ Hiền nói xong, Ngài Địa Tạng có vẻ buồn:

“Cõi trời Dạ Ma sung sướng bao nhiêu thời cõi Địa Ngục vô gián càng đau khổ bấy nhiêu”

Lời của Ngài Địa Tạng làm Bản ni và Hai vị Đại Sĩ bùi ngùi, thương xót các chúng sanh đang thọ khổ nơi vô gián Địa Ngục.

Qua khỏi tầng trời này, hư không biến thành màu Kim quang rực rỡ, từ xa đã thấy những cung Điện Đền đài ẩn hiện. Cảnh xinh đẹp lạ thường, có

những con suối và những cầu đá bắt ngang qua uốn lượn giữa những đám mây ngũ sắc tuyệt đẹp.

Ngài Văn Thù chỉ cây cầu bắt qua một vực thẳm dài vô tận nói:

“Đây là Thiên Lý Kiều, những chư Thiên cõi thấp không thể bước qua hoặc bay qua được nên không thể vào cõi trời Đâu Xuất Đà Thiên. Các chư Quỷ thần nhìn thấy vực sâu thẳm này rất kinh sợ mất hết thần thông. Muốn bước qua hoặc bay qua phải là những vị có đạo hạnh, giới luật tinh nghiêm mới có thể qua được Thiên Lý Kiều vào trụ xứ của Ngài Di Lạc Thiên Tôn.

Ngài Địa Tạng cười với Bàn ni:

“Hôm nay Pháp hữu có dịp bay lượn qua Thiên Lý Kiều”

Bàn ni nhìn Thiên Lý Kiều và vực thẳm lòng phân vân không biết bay qua khỏi không, Ngài Văn Thù biết tâm ý Bàn ni nên mỉm cười:

“Đạo lực của Pháp hữu mười cây Thiên Lý Kiều chấp lại cũng bay qua dễ dàng”

Nói xong Ngài Văn Thù vỗ vào bờm Thanh Sư:

“Thanh Sư! Bay qua Thiên Lý Kiều mau”

Thanh Sư gầm lên thị uy và thân nó bay nhanh như lằn chớp phút chốc dạng bên kia cầu.

Ngài Phổ Hiền nhìn Địa Tạng và Bàn ni:

“Chúng ta đồng bay qua cho kịp với Văn Thù Đại Sĩ”

Ngài vỗ vào cặp ngà Bạch Tượng, Bạch Tượng rống lên và bay qua thật nhanh.

Ngài Địa Tạng thấy Bần ni lo sợ nên nói:

“Mời Pháp hữu cùng Bản Vương bay qua Thiên Lý Kiều này”

Bần ni vận lực trong tâm đưa Tòa sen bay bổng lên vượt qua Thiên Lý Kiều.

Ngài Địa Tạng cõi Đê Thính bay bên cạnh hỏi Bần ni:

“Pháp hữu thấy Thiên Lý Kiều và vực thẳm như thế nào?”

Bần ni trả lời:

“Vực thẳm không thấy đáy, cầu Thiên Lý không thấy bờ đến, Bần ni lòng hơi sợ”

Ngài Địa Tạng nhìn Bần ni mỉm cười không nói. Khi bay đến giữa cầu, hơi lạnh buốt từ vực thẳm phóng lên như muốn lôi cuốn Bần ni vào đáy vực. Bần ni vội vận tâm cho Tòa sen bay cao lên.

Chẳng bao lâu Bần ni nhìn phía trước thấy Ngài Văn Thù và Phổ Hiền đứng đợi, Bần ni vội nói:

“Thiên Lý Kiều nguy hiểm quá, không khéo dễ rơi vào vực thẳm”

Ba vị Đại Sĩ nhìn Bần ni cười vui vẻ:

“Thiên Lý Kiêu nguy hiểm nhưng không bằng tâm sân giận của chúng sanh”

Bần ni hiểu ý Ba vị Đại Sĩ nên mỉm cười đáp lễ:

“Đúng vậy! Thiên Lý nguy hiểm vạn phần nhưng không bằng sân hận ngủ ngầm trong tâm”

Cả Ba vị Đại Sĩ cười to vui vẻ:

“Đúng thế, đúng thế! Ai bỏ được sân hận qua cầu Thiên Lý dễ như cầm muống ăn cơm.”

Bấy giờ Ngài Văn Thù đưa tay chỉ về phía trước, Bần ni nhìn theo thấy một cung Điện nguy nga tráng lệ vô cùng. Bao chung quanh là những cung Điện nhỏ hơn nhưng vẫn làm bằng vàng, ngọc sáng chói.

Ngài Văn Thù nói:

“Đây là Điện Bửu Trang Nghiêm trụ xứ của các Thiên Vương cõi trời Đâu Xuất”

Vừa nói xong Ngài Văn Thù mời tất cả đồng cất bước về hướng trước.

Cảnh giới Đâu Xuất Đà Thiên không có mặt trời và mặt trăng nhưng sáng rực rỡ nhờ các bảo châu vàng ngọc trên mặt đất và ánh Hào quang tỏa sáng từ thân các Chư Thiên cõi Đâu Xuất.

Bầu trời cõi Đâu Xuất không có mây. Tất cả hư không đều chói sáng màu vàng huỳnh Kim. Đất bằng vàng ròng pha lẫn với ngọc ma ni phát ra những tia sáng rực rỡ. Những cung Điện nơi Đâu Xuất Đà Thiên to lớn dị thường. Nếu cung Điện này xây ở nhân gian, ai muốn đi thăm các phòng ốc, phải mất trên một tuần. Trên mỗi cung Điện đều có khắc tên các vị Thiên Vương đang trụ xứ nơi đó.

Bản ni và Ba vị Đại Sĩ đến gần một cung Điện to lớn nhất, Bản ni nhìn thấy tấm băng bằng ngọc ma ni với hàng chữ “Đâu Xuất Thiên Cung Diệu Bửu Trang Nghiêm Điện”

Băng này được nâng đỡ bởi Hai ròng vàng sống động, muôn ngàn tia sáng phát ra từ tấm băng này.

Bản ni bỗng nghe trên hư không tiếng Thiên nhạc reo vang, hoa trời tuông rơi đầy đất, một âm thanh vang dội:

“Các Thiên Vương Đâu Xuất Đà Thiên cung nghinh Tứ vị Đại Sĩ quang lâm Diệu Bửu Trang Nghiêm Điện”

Bấy giờ từ trong cung Điện bước ra Ba vị Thiên Vương đi đầu, theo sau là vạn ức Thiên tử. Các Thiên Vương này thân mặc long bào, lưng mang đai ngọc và mũ đội là chiên đàn ma ni bửu châu.

Tất cả các Thiên Vương và Thiên tử tiến đến trước mặt Bản ni và Ba vị Đại Sĩ đều cúi xuống quý danh lễ:

“Chúng con Thiên Vương Tịnh Quang, Tịnh Nguyệt và Trì Túc Thiên Vương cùng các Thiên tử cõi Đâu Xuất khấu đầu đánh lễ Bốn vị Đại Sĩ thượng hơn”

Ngài Văn Thù, Phổ Hiền, Địa Tạng và Bàn ni chấp tay trước ngực niệm Phật hiệu.

Ngài Văn Thù tiến lên đưa tay đỡ từng vị Thiên Vương đứng dậy và nói:

“Hôm nay Lão Tăng và Tam vị Bồ Tát đến đây làm phỉen quý Thiên Vương, bởi Lão Tăng muốn mời Ngài Di Lạc Thiên Tôn đến Cực Lạc Quốc dự Đại hội giảng Kinh và vấn an Đức A Di Đà Như Lai”

Ba vị Thiên Vương vui vẻ mỉm cười:

“Đâu Xuất Đà Thiên có phước hôm nay được thấy tôn nhan của Bốn vị Đại Bồ Tát”

Nói xong các Thiên tử đều đứng thành Hai hàng làm lễ tiếp rước Ngài Văn Thù, Phổ Hiền, Địa Tạng và Bàn ni vào cung.

Cung Điện Diệu Bửu Trang Nghiêm rộng lớn vô cùng. Trang nghiêm bằng châu ngọc ma ni, tràng phan bảo cái. Đây là pháp đường mỗi tháng một lần các Chư Thiên tử về hội họp và vấn an các vị Thiên Vương cai quản cung trời Đâu Xuất.

Bàn ni nhìn thấy các Thiên Vương, Thiên Tướng, Thiên nữ thân cao lớn hơn người nhân gian cả Chục lần và thiên y các vị trời mặc lấp lánh hàng ngàn Hào quang chiếu sáng. Người ở nhân gian

muốn tu về cõi trời Đâu Xuất phải vâng giữ Thập Thiện và tu hành các pháp Bồ thí, Giữ giới và Thiên định. Khi lâm chung sẽ được Kim Đồng, Ngọc Nữ và các Thiên Vương cõi trời Đâu Xuất Đà Thiên đích thân đón rước.

Bần ni và các Đại Bồ Tát đi khoảng 15 phút thì vào Điện rồng của Thiên Vương. Nơi đây có sẵn các Bửu tòa cao rộng bằng chất Kim cương trên có tràng phan, bảo cái che phủ, các vị Thiên Vương mời Bần ni và các Đại Bồ Tát ngồi lên Bửu tòa này.

Khi an tọa xong, các vị Thiên Vương sai Kim Đồng, Ngọc Nữ dâng bánh mật và trà mời Bần ni và các vị Bồ Tát.

Vị Thiên Vương Tri Túc đứng dậy chấp tay hướng về Ngài Văn Thù thưa rằng:

“Từ khi Đức Thế Tôn nhập niết bàn, cõi trời Đâu Xuất vắng bóng các vị Đại Sĩ. Hôm nay chúng con được tiếp đón các Ngài nơi Diệu Bửu Trang Nghiêm Điện là một phước đức lớn cho chúng con. Xin các Đại Sĩ từ bi nhận bánh mật và nước suối Thiên Thủy chúng con cúng dường, để cõi Đâu Xuất Đà Thiên thường được pháp quang các Ngài gia hộ. Nói xong vị Thiên Vương chấp tay cung kính và mời các Đại Sĩ cùng các Thiên tướng, Thiên nữ uống trà ăn bánh mật.

Ngài Văn Thù đáp lễ:

“Hôm nay Lão Tăng vào cung Đâu Xuất Đà Thiên, trước thăm các Thiên Vương, sau được vấn an Ngài Di Lạc Thiên Tôn. Các Thiên Vương tiếp đón

Lão Tăng và các Bồ Tát xin được chứng minh công đức của Thiên Vương và Thiên chúng cõi trời Đâu Xuất Đà Thiên.

Nói xong Ngài Văn Thù giới thiệu từng vị đến Thiên Vương và Thiên chúng. Các Thiên Vương và Thiên chúng chấp tay cúi đầu đảnh lễ.

Tịnh Quang Thiên Vương sau khi đảnh lễ các vị Đại Sĩ xong, Thiên Vương hỏi Ngài Văn Thù:

“Ngài Bồ Tát Văn Thù, Bồ Tát Phổ Hiền và Ngài Địa Tạng chúng con đều biết, riêng Đại Sĩ Thanh Tịnh Hải Tạng, chúng con chưa từng gặp qua”

Ba vị Bồ Tát cười vui vẻ:

“Thiên Vương và Thiên chúng từng gặp qua vị Bồ Tát này, nhưng nay Ngài thay hình đổi dạng để độ chúng sanh trong cõi Ta Bà, nên thiên nhãn của các Thiên Vương không nhìn thấy.”

Ngài Văn Thù quay sang Tịnh Nguyệt Thiên Vương nói nhỏ vài câu, gương mặt vị Thiên Vương rạng rỡ vui vẻ. Thiên Vương Tịnh Nguyệt đứng lên chấp tay hướng về Bàn ni:

“Không ngờ hôm nay Ngài Hóa thân vào cung trời Đâu Xuất, chúng con được chiêm ngưỡng tôn nhan, lòng rất vui mừng.”

Bàn ni đứng lên chấp tay trả lễ:

“Bàn ni nghĩ thẹn vô cùng, gần nữa kiếp đời chưa độ được người Đệ tử vào cõi thánh”

Ba vị Đại Sĩ cùng các Thiên Vương đồng nói:

“Đại Sĩ Hóa thân xuống trần là phước lớn cho cõi nhân gian. Chẳng bao lâu các Hóa thân Thánh Tăng và Đại Sĩ sẽ vào Đạo Tràng của Ngài tu học, làm cho Đạo Tràng phát triển và độ được chúng sanh hằng muôn vạn. Bấy giờ Ngài sẽ bận không còn dịp dạo chơi cung trời Đâu Xuất như ngày nay”

Nói xong các Đại Sĩ và Thiên Vương cười vui vẻ. Bấy giờ Ngài Văn Thù quay sang hỏi các vị Thiên Vương:

“Cung trời Đâu Xuất hiện giờ đông các Thiên chúng không?”

Thiên Vương buồn bã trả lời:

“Đời mạt pháp này, người tu Bồ thí, Trì giới và Thiền định quá ít. Hầu hết chúng sanh tu chấp vào văn ngôn danh tự. Định lực rất ít, lòng mong hưởng ngũ dục nhân gian qua danh, tài, sắc, lợi do đó ít có người sanh về cõi trời này.

Ngài Địa Tạng xen lời:

“Chỉ tội cho cõi Âm của Bản Vương đời mạt pháp này, các cửa Địa ngục đều đông vầy không một chỗ trống”

Nói xong Ngài cúi đầu rơi lệ thương xót các sanh chúng. Bản ni và các Thiên Vương nghe lời này lòng rất xót thương buồn bã.